

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.szeptember 07.

Tartalom:

Teremtés és anyag

A teremtés

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Detti: Drága Jézusom! Hálás szívvel köszönöm, hogy újra összejöhetünk és tanulhatunk Téged. Megmondom őszintén, nekem nagyon nagy felüdülés és lelki feltöltődés ez a csütörtök délutáni alkalom. Sokan vagyunk mindenféle terheltségekkel, nap mint nap és itt olyan feltöltődést, szellemi fényt kapunk minden egyes alkalommal, ami akkora muníció, hogy a következő heti találkozásig kitart. De nyilván ennek tovább is kell tartania. Nagyon hálás vagyok ezért és most is kérem, hogy adjál mindezért nyitott szívet és lelket, hogy értelmünkkel is szívünkkel be tudjuk fogadni és gazdagodni tudjunk Benned. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2023. szeptember hetediké van, csütörtök napja, kis közösségünk tanulási ideje. Van e valakinek mondanivalója, hozott-e valaki kérdést? Nekem az lenne, hogy meg kellene beszélnünk, hogy a vasárnapi Örömnünap témájául mit válasszunk? Amit fel tudok nektek kínálni az első az, ha ma nem fejezzük be a *teremtés és anyagnak* a vizsgálatát, akkor azzal is tudjuk folytatni. Választhatunk új témát is, de azzal az a helyzet, hogy mindig gördül tovább. A második kínálatom az, amiről már beszéltem nektek, hogy megakadtam a *végtelen* és a *teljes* szó vizsgálata kapcsán. Magam részéről már ki is gyűjtöttem a végtelennel kapcsolatban két és fél oldalt, ahol a saját megjegyzésemet is megtettem. A teljes szóval kapcsolatban pedig egy oldal az, amivel foglalkozni szeretnék. Valószínű, ha vasárnap ebbe bele kezdünk, akkor lehet görgetni tovább. A harmadik, amit ti szeretnétek.

Detti: A pirkadat nem lehet?

János: Először még szeretném befejezni, amit nem látok még, hogy a hét végéig kész lesz-e? De nem szeretném úgy elétek hozni, ami minimum három oldal lesz, hogy előtte ne küldjem át nektek, hogy ismerjétek meg. Csak az ismeret birtokában, illetve a tíz válasz birtokában tudunk róla érdemben beszélni. Mit szóltok hozzá ez így jó?

Igen.

János: A pirkadat így semmiféleképpen nem tud terítékre kerülni. Ott tartottam, hogy ti mondhattok olyan témát, ami terítékre kerülhet. Még egy gondolatom van, hogy esetleg az evangéliumokkal foglalkozhatnánk egy kicsit. Az evangéliumokkal való foglalkozás területe az, hogy abban tovább menni abból a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

szempontból, hogy mit tudunk elfogadni hitelesnek és mit nem tudunk elfogadni hitelesnek. Tehát ezt a három témát hoztam én vasárnapra.

Deti: Szerintem először ezt a kettőt fejezzük be és utána menjünk az evangéliumokra. Szerintem a mai anyagot folytassuk vasárnap.

Kata: Én is azt gondolom, hogy a Máriával kapcsolatos és az anyaggal kapcsolatos témák elég bőségesek ahhoz, hogy akár összefoglalva újból átmenjünk rajta. A mai nap nem valószínű, hogy végzünk a teremtés és anyag témánkkal.

János: Tehát arra gondolsz, hogy a végső konklúziót levonni, hogy mit tanultunk ebből, mit hoztunk be és mi az új benne.

Márti: Csatlakozom ehhez.

Ivett: Én is.

Timi: Az evangéliumokra örömmel visszamennék, de szerintem se kapkodjunk, először fejezzük be az elkezdett témákat.

Ildikó: Én is így gondolom.

János: Kínálja magát az angyal tanításából igen sok terület, amely megismerésre, megtárgyalásra és felfedezésre vár. Olyan ez, mint amikor az ember elindul a hegy tetőről lefelé és nem tud megállni. A Pistinél felmerült némi egészségügyi probléma. Tünetek tekintetében nem érzi magát betegnek, de mégis utána kell neki járnia. A további vizsgálatok kiderítik miről van szó. Abban maradtunk, hogy holnap fog szólni, hogy milyen az állapota és vasárnap tud-e jönni.

Sz. Jóskáról nem tudok semmit, nem hívott azóta. Ezek után rátérünk a teremtés területére. Kezdjük el a beszélgetést erről. Én ott folytatnám, ahol abbahagytuk ezzel a félkövről szöveggel.

A teremtett világ, szükségszerűen hordozza magán a Teremtő keze nyomát, a Teremtő és teremtett világ egységét, SZERETETÉT és egymással való kapcsolatát.

János: Mit akar ez a mondat. Hogyan értelmezték, mit olvastok ki belőle? Jézus is azt kérdezte a farizeusoktól, hogyan olvassátok az Ószövetséget?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márta: A teremtés tekintetében, de mindenben, egy alkotás mindig hordozza a teremtője keze nyomát.

János: Mondjuk azt, az alkotást említetted, hogy nem a Teremtő, hanem az alkotó.

Márti: Minden teremtményt átjár, minden teremtett létezőt átjár az Isten szeretete. Azt is jelenti, hogy minden mindennel kapcsolatban van.

Kata: Az alkotás nem csak egy kezdeti folyamat, hanem minden egyes kibontakozásban ott van az alkotás.

János: Hogyan?

Kata: Az alkotó és az egyén kapcsolatában.

János: Hogyan hordozza a teremtett világ, mondjuk a Föld világa, az emberek világa, a Teremtő keze nyomát?

Timi: Teremtő nélkül egyszerűen nem lenne.

János: Hogyan hordozza a keze nyomát?

Timi: Minden a létével.

János: Hogyan?

Kata: Mindaz, ami lehetőségként volt, most létbe fordul. Mire gondolsz?

János: Nem erre válaszolsz ezzel a mondattal.

Márti: Azt jelenti, hogy forrását tekintve egy.

János: Elmondom, hogy hogyan lehet erre válaszolni. Úgy hordozza, hogy a teremtett világban rend van, mert a Teremtő maga a rend?

Kata: Igen.

János: Akkor a Teremtő, mint rend, keze nyoma-e a világban való rend megléte? Joggal kérdeznétek, hogy akkor a rendetlenség micsoda?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Amibe az ember bele tenyerel.

János: Pontosan. Egészen pontosan, amibe az ember bele tenyerel. Nem csak a rend jelenik meg, mint a Teremtő keze nyoma, hanem amit még úgy mondunk, hogy szépség, harmónia. A teremtett világ természete és eredeti működési rendje, az ismeretek a Teremtőről, ebben a vonatkozásban. Tehát, hogy hordozza a keze nyomát. A Teremtő keze nyoma-e az ember?

Kata: Minden az Ő keze nyoma, nem csak az ember.

János: Most az emberre kérdeztem, mert az embernél nincsen összetettebb és hitelesebb, úgymond alkotása az Istennek, mint maga az ember. Így van?

Igen.

János: A kérdésem az lenne, ha ez így van, akkor a teremtett világ által felismerhető-e a Teremtő?

Igen.

János: Hogyan?

Deti: Azt tanítja az angyal, hogy lásd meg mindenben *ŐT*.

János: Igen, de még csak megláttad és nem ismerted meg. Felismerhető-e, megismerhető-e?

Márti: Jézus tanítása által megismerhető.

János: A teremtett világ által?

Ildikó: Ha hordozza a keze nyomát, akkor csak felismerhető?

János: Hogyan?

Timi: Például az egyén kinyitja a szívét és szemét és befogad annyit, amit az ő korlátjai lehetővé tesznek. Azt mondhatjuk, hogy az Isten végtelen és teljes. A végtelen lehetőségek forrása, de nekünk embereknek az adott pillanatban vannak korlátjaink, amit igyekszünk kitágítani. De azért mégis a pillanatnyi korlátjaink között vagyunk képesek megismerni azt a részt, amit fel tudunk

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

fogni a Teremtőből, a teremtés befogadásán keresztül.

János: Jó.

Ildikó: Én azt mondanám, hogy a renddel lehet ráismerni.

János: Én meg azt mondom, hogy nem, mert a Teremtő felmérhetetlenül több, mint a teremtett világ.

Ildikó: Az biztos.

János: Azért mondjuk azt amikor az a kérdés, hogy megismerhető-e az Isten, hogy megismerhető, de a megismerés folyamata végtelen.

Ildikó: Ez olyan, hogy általában az Isten megismerhetősége végtelen.

János: Ez azt jelenti, hogy az ember is végtelen?

Ildikó: Igen.

Timi: Összességében igen.

János: Az ember végtelen lény-e? Most ezt azért merem mondani, mert a végtelent már kigyújtottam. Igen, az ember végtelen.

Detti: Hiszen benne él az Isten.

János: A végtelennek az a természete, hogy kezdete van, de vége nincs. Az embernek is ebben a vonatkozásban, mint embernek, van kezdete és vége nincsen. Ezért mondja az angyal, hogy: *Oly nagy az ember, még én sem látom*. Tehát végtelen az ember. Ebben a vonatkozásban az Isten több, mint amit alkotott és amit folyamatosan alkot, mert az alkotó több, mint az alkotása.

Márti: Ember fel nem foghatja.

János: Még. Majd. Folytassuk tovább, még ezt a két sort olvasd fel légy szívés.

A TEREMTŐ SZERET.

A TEREMTETT SZERETETRE VÁGYIK. (8.b. Gittával) - Amiben a kapcsolat a szeretet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Itt az előző mondat úgy fejeződik be, hogy: *a Teremtő és a teremtett világ egységét, SZERETETÉT és egymással való kapcsolatát. A TEREMTŐ SZERET, A TEREMTETT SZERETETRE VÁGYIK. Amiben a kapcsolat a szeretet.* Mehetünk tovább?

Timi: Van egy kérdésem. Sokat beszéltünk már a szeretetről és az adásról, ami bennem valahogy úgy maradt meg, hogy az a jó, ha úgy tudok szeretni, ha nem én vágyom arra, hogy szeressenek, hanem én azért szeretek, mert ez a természetes és engem is szeret az Isten. Az Ő szeretetét adjam tovább. Ahogy ezt az előbb elolvastuk, valahogy mi teremtett emberek, akik egyben teremtők is vagyunk, azért az mégiscsak normális, hogy az ember vágyik a szeretetre. Nem?

János: A kérdés az, hogy az angyal könyv ebben a vonatkozásban miről tesz tanúságot? A fény mire vágyik?

A. Kati: A súlyra.

János: A súly ebben a vonatkozásban az anyag. Az anyag mire vágyik?

Timi: A fényre.

János: A fényre vágyik. Ez mit jelent? A szeretetre vágyik, az egységre vágyik a szereteten keresztül. Világos.

Márti: Tehát azt jelenti, hogy ez még soká lesz, mondja az angyal. Tehát arra kell törekedni, hogy ez a kettő egyensúlyban legyen.

János: Igen. Tehát, ha az anyag vágyik a fényre, mert hiányzik, mert a Szeretet tartja össze az anyagot és a Fényt, és viszont így van. Akkor jogos-e az a felvetés, amit te meg fogalmaztál?

Igen.

János: Teljesen természetes. A kérdés az, hogy az ember vágyik-e az Istenre?

Márti: Persze.

János: Az Isten micsoda ebben a vonatkozásban?

Márti: A szeretet.

János: Maga a szeretet. Akkor szeretetre vágjuk?

Igen.

János: Tehát teljesen jogos az, amit mondasz. Miért van kihangsúlyozva az, mi a háttere annak, hogy ne arra törekedj, hogy téged szeressenek, ha nem, hogy te szeress. Mi a háttere ennek?

A. Kati: Az önzés, hogy ne hogy belezavarjon az önzés.

János: Nagyon jó.

Márti: Itt a földi létezésénél fogva, minden e felé hajlik, ebbe az irányba húzza, hogy engem szeressenek.

János: Igen.

Kata: Földi viszonylatban az ember kapni akar. Ha erre törekszik, erre vágjuk, akkor az egyensúly nem fog bekövetkezni. Elvár és önmagából nem ad.

Ildikó: Igen.

Márti: Ha ezt tovább olvassuk azután amit az Ivet felolvasott, az következik, hogy: *Még nincs egyensúlyban a kettő. (8.b.G.42.o.)*

Timi: Talán, az anyag van először túlsúlyban és a fény, ami alapvetően kevesebb az emberben.

János: Itt lesz benne.

Timi: Az anyag az a teremtett, ami vágjuk a fénybe.

Kata: Van egy olyan tanítás is, hogy: *Formáló vagy, de nem formált. (4.b.G.29.o.)* Az Istennel való kapcsolatodat, önmagadat és az egész világot is.

János: Így van. Tudunk-e még valamit mondani a háttéréről? Én azt mondom,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hogy azért fontos az a látásmód, lelkület, hogy ne engem szeressenek, hanem én szeressek, mert a földi életemet csak ez fogja megoldani. Amikor azt mondom, hogy szeretetre vágyik, a másik ember szeretetére vágyik, vagy az Isten szeretetére vágyik? Ugyanis a szeretet vonatkozásában, ha az Istent szeretem, akkor szeretem-e helyesen a másik embert?

Igen.

János: Ezt nem tudja megelőzni semmi. Egyetlen rokon, egyetlen gyerek, egyetlen szerelem, egyetlen társ sem. Csak akkor tudok helyesen szeretni, mert egy hétköznapi ember életében, akik férfi és nő kapcsolatában élnek és szerelmesek, mind a kettő adni akar-e, vagy kapni?

Kapni akar.

János: Engem szeressenek. Ha engem nem szeretnek, mert ez a természetes a számára, ebből kell kilépni. Ez az alap borítékolja azt, hogy tönkre fog menni a kapcsolat, mert pontosan azt fogalmazza meg, amit te mondtál.

A. Kati: Azt szeretném mondani, hogy akkor a magány az, ami elfogadható?

János: Magány? Milyen magányra gondolsz?

A. Kati: Házastársra.

János: Én erről beszéltem?

A. Kati: Én úgy értettem.

János: Jó.

Timi: Én nem úgy értettem ahogyan a Kati, hanem pontosan az jött le most nekem, hogy ha van egy pár, akik szerelmesek egymásba és nem egymástól várnak csak szeretetet, hanem azt mondják, nekem első az Isten, akkor tudják az Isten szeretetét adni a másinak. Végül is, akkor kapni is fognak, ha mindkettőnek az Isten szeretete az első, ha odakapcsolódnak először.

János: Egészen pontosan. De nemcsak a kettőjük kapcsolatában, hanem minden kapcsolatban. Tudjátok, hogy ez hol van? A mennyországban. Mennyországnak ez a természete.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: De ha mi ezt már megtanuljuk, akkor itt is lehet.

János: Ha szóba állunk *Vele*, ha már tudjuk, akkor mindez nem idegenként áll elénk, nem ismeretlenként, hanem szerves részünkként jelenik meg. Magától értetődőként, aki ezt a világot így nem ismeri, az nem is képes megélni. Igaz?

Kata: Ez így van.

János: Tehát valóban így van. Én, Kati szívem nem arról beszéltem, hogy a magány lenne itt erre a megoldás. Hanem az lenne a megoldás, ha az ember szóba állna azzal a lelkülettel, hogy elsősorban én szeressem a másikat. Ahhoz, hogy én szeressem, mi szükséges, mit mond az angyal? *Ha nem ismered, nem szeretheted. (15.b.L.90.o.)* Tehát, hogy jól ismerd meg. Vajon amikor összeházasodnak az emberek, mennyire ismerik egymást?

Alig-alig.

János: Alig ismerik egymást, főleg azért, mert mindenki magában azt a másikat táplálja és látja, akit ő szeretne látni. Nem a valóságot látja. Nem egyszer elgondolkodtam azon, mert ugye többségben nem teszik mielőtt összeházasodnak, nem kérdezik meg egymástól, hogy mit vársz tőlem ebben a házasságban. Úgy mennek bele a kapcsolatba, hogy nem tudják, hogy egymástól mit várnak. És viszont. Majd jön a meglepetés, hogy nem egy angyalt vettem el, hanem egy angyalföldit. Ez Feri bácsinak volt a szlogenje. Tehát, igen. Mondja is, hogy az ember, szeretetre vágyik és ez természetes dolog. Csak nem mindegy, hogy milyen szeretetre vágyom, és hogy csak vágyik-e, miközben adni nem tud. Miért nem tud? Mert azt sem tudja, mi az. Vajon tudják e azt, hogy a szeretet az lemondás, bizonyos értelemben. Odaadottság és lehetne még folytatni sok-sok dologgal. Türelem, megértés, várakozás stb. Nem tudják. Nem tudnak lemondani az emberek önmagukról. Nekem kell, hogy igazam legyen. Ezért nem tudják, hogy mi a szeretet.

Mondok egy történetet. Ahol lakom van egy kis körforgalom, van ott egy könyv kuckó, ahol találtam egy könyvet, Müller Péter Öröm könyvét. Az első története Pécsi Sándorral kapcsolatos. Mindenki számára ismeretes az ő neve, mint színésznek a neve, aki a Víg színházban játszott, amelyben Péter rendező volt. Pécsi Sándor volt a színháznak, a stábnak a szíve. Egy végtelenül vehemens, energikus, kirobbanó ember volt. Éppen a Faustnak az eljátszását próbálták. Őrá írták át ezt a színdarabot. Nem tudta eljátszani a Pécsi Sándor, aki csupa szív, csupa robbanás, energia volt, mert meghalt. A színház majdnem összeroskadt, annyira hiányzott, annyira a hiányát élték meg, hogy megszenvedték. Müller

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Péter, mint álomfejtő, aki a JI KING-et lefordította, hosszú ideig nem álmodott vele. Ő, aki nagy hangsúlyt fektet az álmokra. A színésztársak álmodtak vele. Néhány év elteltével Müller Péter a következőt álmodja Pécsi Sándorral. Valahol egy előszobában arra vároknak, hogy behívják őket. Ott ülnek egymás mellett, ahol Sándor nem úgy nézett ki ahogy a Pécsi Sándor. Ott téblábol még velük másik két színész is és várják, hogy sorra kerüljenek. Senki nem szól Pécsi Sándorhoz, ő sem mer szólni. A másik két színész előbb-utóbb elmegy onnan és ők ott vároknak tovább. Egészen addig, míg Pécsi Sándor, akit Sanyikámnak hívott, megszólal. Egyszer csak felé fordul Pécsi Sándor, a vállára borul Petinek és zokogva, reszketve a hidegtől, azt zokogja, hogy "Petikém, nincs szeretet." Azt mondja Müller Péter, harminc éve próbálom megfejteni e szavakat és nem sikerül. Bár számtalanszor visszatér erre a gondolatra, "Nincs szeretet." Fejtegeti ezt a gondolatot a maga módján. Nincs is szeretet. Harminc évig nem tudta megfejteni, de utána is problémák vannak az én látásmódom szerint az ő megfejtésével. Nem nyúl nagyon mellé, de azt élte meg, hogy nincs szeretett. Vajon miért?

Márti: Jézusi szeretet nincsen a világban, azért.

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: Ha Pécsi ezt mondta, akkor ő nem vitte magával a lelkiület szeretetét. Azt gondolom ezt magáról nyilatkozva mondja.

A. Kati: Lehet, hogy ez nem egy üzenet volt, csak egy álom.

János: Müller Péter kétségkívül üzenetként értelmezte. Én a Márthoz csatlakozom, mert nekünk már kell ismernünk és tudjuk, hogy Jézus nélkül bizony nincs szeretet. Amit szeretetnek mondanak, az valójában nem az. Mivel tudjuk ezt igazolni? Nagyon egyszerűen egy Jézusi mondattal.

Kata: Érzelmi alapú és az mulandó.

János: Jézusnak is voltak érzelmei.

Márti: Hullámozó érzelmei vannak és az igazi érzélem az mozdulatlan, ahogyan az angyal tanítja.

János: Azt mondta Jézus: *Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.* (Jn.13.34) Ezzel azt mondja az Isten, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Isten szeret titeket. Ez azt jelenti, hogy az Isten nélkül, Jézus nélkül, nincs valós szeretet. Márpedig, ha az ember átmegy a másvilágra, az Isten világába, amit a szeretet tart össze és tölt el, ahol a levegője ennek a világnak a szeretet, ott bizony bajban van, akiben ez nincsen meg, aki ezt nem látja, nem tudja.

Ivett: Bár ez nem hőmérsékleti kérdés, de az is árulkodik, ha azt mondja, hogy "vacog", mert akit az Isten szeretete melegít, a Nap fűt, az lángol, az nem fázik.

János: Hozzá kell tennem, hogy nemrég a nők lapja címlapján Kulka János volt és elolvastam a vele kapcsolatos interjút. Agyvérzést, sztrókot kapott és azt mondja, hogy valami felfoghatatlan módon sóvárgott a szeretet után színészként. Egy színész a siker mámorában mit él meg?

Márti: Azt, hogy őt szeretik.

János: Engem szeretnek. Én vagyok a színész és amikor a pódiumra kimegy, engem szeretnek. Itt már semmi helye nincsen annak, hogy én hogyan szeretek, vagy szeretek-e. Nemhogy a jézusi szeretet. Mi az, ami eltölt engem, amiből úgymond létezem, most az élet szót kerültem. Tehát én nem csodálkoztam azon, hogy valóban a hideg rázta és ezt élte meg, mert a színészetnek ez a velejárója. Ezért megy színésznek.

Kata: Úgy tanultam, hogy dicsfényre vágyik.

János: Igen, dicsfényre vágyik. Nagy csapdája ez ennek a világnak, a kapcsolatoknak és a lehetőségeknek. Nagyon nagy csapdája embernek maradni. Meg kell mondjam, hogy egy kicsit elvarázsolva hallgattam a rádióban Keanu Reevessel való egy órás beszélgetést, mert annyira visszafogott életet él. Nagyon-nagyon sokáig még lakása sem volt, nincs autója, nincs sofőrje. Teljesen hétköznapi életet él, metróval-busszal közlekedik, jár a városban. Nem vesztette el az emberségét. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ő a jézusi szeretetnek a hordozója, hanem, hogy meg lehet maradni ebben a dicsfényben is valamiféleképp embernek.

A. Kati: Az jutott eszembe nem biztos, hogy minden esetben, minden színésznek a dicsőség a vágya. Lehet, hogy arra vágyik, hogy megvalósítson valamit.

János: Nem vitatom.

A. Kati: De ugyanakkor mindenki, aki színpadra áll, annak ez nagyon nehéz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nagy kísértés. Menjünk tovább.

Ez a 'régi teremtés' képe. A régi teremtésben a 'szeplőtlen, (Ádám vétkétől mentes) szűz (eredeti)' anyagot *Az ember - Ádám – bűne megátkozta. - Ha az átok letelik, - az anyag újra szentség lesz. (8.b. Gittával) – Fényanyag, mert AZ ANYAG ISTEN GYERMEKE. (8.b. Gittával).*

János: Azt mondja, hogy van régi teremtés, majd később azt mondja, hogy van Új Teremtés. Nem úgy van, hogy van teremtés és ezzel ennyi. Azt mondja, hogy ez a régi teremtés az az anyag. Aminek mi most a részesei vagyunk, annak az anyagiságnak, a régi teremtésnek a hozadéka.

Márti: Így van.

János: Az angyal régeinek mondja az Isten teremtett világban való teremtését. Itt meg van fogalmazva, hogy mitől régi ez.

Kata: Ádám miatt.

János: Ádám, aki megátkozta. Az átok micsoda?

Márti: Tilalom.

János: Tilalom alá helyezte az anyagot. *Ha az átok letelik, mikor telhet le?*

Kata: Ezen szoktam gondolkozni, hogy ki által?

János: Akkor nézzük a másik részét: *Az anyag újra szentség lesz.* Fordítsuk ezt le.

Kata: Az anyag Istenhez tartozó lesz.

János: Nagyon jó. Az ember az anyagot Istenhez tartozónak látja?

Nem.

János: Abszolút. Nem Istenhez tartozónak látja. Minek látja az anyagot? Istennek. Nem úgy, mint ahogy mi az anyagot Istennek látjuk. Mindenhatónak, Teremtőnek, kiindulópontnak és az embert létrehozónak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Meg van kötözve velem.

János: Meg van kötözve, mert a tudomány ma ezzel táplálja az embereket, mint mindenható.

Márti: Az anyagot tekinti értéknek.

János: Az egyedüli értéknek.

Márti: Az aranyat, a pénzt.

János: Most abban talán nem megyünk bele, hogy az anyag mögött mi van, mit találtak, hogyan tudják azonosítani és hogyan is néz ez ki. De tény, hogy az anyag a meghatározó minden tekintetben. Azt tanítja, akkor fog az átok letelni, ha az anyag újra Istenből lesz.

Kata: Eddig ezt magamnak csak úgy tudtam lefordítani, hogy az embernek az a látásmódja, hogy az anyag a minden és saját magát is, mint anyag termékét veszi számba. Tehát ennek az útján halad. Amikor ráébred, hogy ennél van több, akkor mindenki egyénileg tud ezen változtatni, ha úgy dönt, hogy az Isten felé fordul.

János: Igen.

Timi: Én is ehhez szeretnék csatlakozni, mert hogy objektíven az anyag is Istenből való, csak ezt az ember nem látja. A régi teremtésben vagy az Ószövetségben úgy élték meg, hogy átok, tehát tilalom alatt van. Az angyal arra tanít, hogy ezt meg lehet élni másképp is.

János: Igen.

Márti: Akkor kerül helyére az ember gondolkodásában az anyag, ha a helyén kezeli. Visszaviszi az anyagot a szellembe.

Deti: Annyi, hogy ez az egyes emberen múlik, hogy mikor telik le az átok.

János: Mikor tudja az ember visszavinni az anyagot az Istenbe? - ebben a gondolkörben maradva.

Márti: Ha rálát arra, hogy mindennek a forrása az Isten. Tehát, az anyagban is lásd meg *ŐT*.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Hittel vallja, hogy az anyag Isten gyermeke. Tehát fordítva van. Nem akkor fogja az anyagot meglátni amikor már nagybetűs ember, hanem ahhoz, hogy ő nagybetűs emberré váljon, ahhoz ez a feltétel is szükséges.

Ivett: Szerintem minden, hitnek a kérdése. Az is, hogy átok lett az anyag, az is a hit következménye és az is, ha már szentté lesz az anyag, mert már hiszi, hogy nem az, amit gondol az ember általában és amit megtapasztal.

János: Igen.

Kata: Valójában magamat, mint anyagot kell másképp látnom. Odaadnom az Istennek és akkor ebben a közös munkában tud a Szellem úrrá lenni az anyagon. Számomra valahogy nem megfelelő szó ez az átvinni.

János: Nézd el.

Kata: Mindenkinek lelke rajta. Számomra így kerek az egész.

János: Az ember az anyagot leválasztotta az Istenből. Abszolút leválasztotta az anyagot az Istentől, vagy külön kezeli.

Kata: Annak adta át magát.

János: Az ember dolga az, hogy ezt az állapotot megszüntesse és meglássa azt, hogy az anyagnak a helye az Istenben van. Még elég messze vagyunk ettől. Elvileg be kell, hogy következzen. Tehát az Ádám bűne az, hogy az anyagot az Istentől leválasztotta. Amikor az ember látásmódja a hite által ebben megváltozik, akkor az anyag az ember látásmódja által újra Istenhez tartozóvá válik. De akkor ez az anyag már nem ugyanaz az anyag lesz, amit Ádám vétke leválasztott az Istenből. Nem ugyanaz az anyag. A teremtés is úgy tűnik, és jól figyeljetelek, szóljatok hozzá, folyamatosan megújul vagy folyamatában megújul. Azt tanítja, hogy a teremtés nem zárult le, de nem csak abban a vonatkozásban, hogy az ember is képes teremteni Lánchidat vagy bármit, hanem a teremtés a teremtett világ vonatkozásában sem zárult le.

Kata: Ha az Istenben minden változik, akkor szükségszerű, hogy minden folyamatában mindig legyen eredetibb, tisztább, meghatározóbb, mert csak úgy tud az Istenhez kapcsolódni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ennek alapján úgy néz ki, hogy az ember teremtésének és a teremtett világ teremtésével a teremtés elkezdődött, de nem fejeződött be azzal, hogy az ember az anyagot leválasztotta, az Istenből kiszakította. A visszavitelével nem ugyanaz az anyag születik meg, hanem egy új anyag, a fényanyag.

Kata: Az ember vonatkozásában ehhez szükségesek az új érzékszervek.

János: Igen. Még a következő mondatot is olvasd Márti.

De a Teremtés nem fejeződött be, és az ember EMBERRÉ válásával készülődik az 'Új Teremtés': *Az Új Ostya az Új Teremtés képe. (8.b. Gittával)*

János: A Márti rálelt arra, hogy az angyal tanításban három négy helyen az *ostya* szónak van más szövegkörnyezete is. De hogyan tudjuk ezt értelmezni?

Ildikó: Nyilván, ha a teremtés újjá válik, az anyag új formában istengyermekekivé válik, akkor azzal megváltozik a teremtés ebben a vonatkozásban és megváltozik az is, hogy az anyag fényanyaggá váljon.

János: Itt azért tetten érhető, hogy van Új Teremtés.

Igen.

János: Méghozzá nem is akármilyen teremtés, hanem egy Új Világ teremtése, amit jelképez majd az Új Ostya. Azt most nem tudom megmondani, hogy az ostya alatt mit lehetne érteni, mert bizonyára sokkal többet jelenthet, mint amire én most gondolok. Ami ebből kihámozható az, hogy van Új Teremtés. Mit szóltok hozzá?

Timi: Egyébként az angyal könyv végig erre készít fel, hogy amikor nagybetűs emberré válik az ember, akkor tulajdonképpen ő maga is egy másfajta világ minőségének a teremtőjévé válik, részese lesz. Ez egy valós lehetőség, ez valós lesz.

Deti: Egy olyan gondolatom van a teremtéssel kapcsolatban, hogy az embernek új belső világa alakul.

Timi: Elsősorban.

Deti: Tehát nem a külvilág, hanem egy új belső világ.

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: Szükségszerű, hiszen először csak a magam világát tudom alakítani.

A. Kati: Lehet, hogy nem is emiatt, de ha teljesen belső a világ, azt muszáj közölni valakivel.

János: Nem azt mondta, hogy ez egy belső világ.

János: Én megfordítanám. Ha nincs új belső világ, akkor nincs új külső világ sem. Az embernek kell megváltoznia. Miért? Minden az emberen múlik? Minden az ember függvénye?

Timi: Igen.

A régi teremtésben, miután *Az ember - Ádám - bűne megátkozta az anyagot*, - ami által az anyag két minőségben jelent meg a Teremtő és teremtett sík vonatkozásában.

Azt a sűrű anyagot, ami lényegét tekintve: *képtelen a jóra és a rosszra - mert lényege a tehetetlenség. (9.b. Lilivel)* a teremtett síkon, a térrel és idővel való egysége jellemez: *Az anyagban az eredményt - mert a tér-időben lassúbb az átalakulás, - később fogod észrevenni. (30.b. Lilivel).*

A Teremtő világ anyagi mivoltát, a megfelelő szavak híján, a ritkább anyagisággal tudjuk kifejezni az angyal - ember viszonylata által, ami szerint:
SŰRŰBB MÁSOM VAGY: (14.b. Gittával)

János: Köszönöm szépen. Itt az van megfogalmazva, hogy kétféle anyag jelenik meg, a teremtő és a teremtett világ vonatkozásában. E kétféle anyag lényegét tekintve ugyanaz, mert Istenből származik, mert Isten gyermeke. Mégis az az anyag, amit Ádám tiltása alá helyezett, az a sűrűbb anyag, ami eltakarja a szellemet. A teremtő világban meg a ritkább anyag, amit a szellem takar el.

Ildikó: Igen.

Kata: Ezt most, hogy érted?

János: Ugyanúgy, ahogy itt eltakarja az anyag a szellemet. Melyik a domináns?

Márti: Az anyag.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A szellemvilágban meg az anyag van háttérben. Pont a fordítottja. Mondhatnám úgy is, hogy amíg a teremtett világban az anyag a meghatározó, addig a teremtő világban meg a szellem a meghatározó, de mind a kettő jelen van. A szellem is és az anyag is.

Kata: Csak a teremtő világ anyaga más minőségű.

Ildikó: Erről beszél. Igen.

János: Ha tovább megyünk és nincs kérdésetek, gondolatotok, akkor folytassuk.

Viszont az Isten képét hordozó ember-Ádám (*Kicsiny lény vagy a teremtésben, - mégis az Ő képe 24.b. Livel*) pedig, e-két sík összekötőjeként hordozza azt a feladatot, hogy a két különvált anyagi síkot egyesítve szülje meg az ÚJ Fényanyagot. (*Az anyag a Fényben feloldatik. - AZ ÚJ ANYAG A FÉNYANYAG. 77.b.*)

János: Kérdés, gondolat, vélemény? Az Új Világnak ez lesz az anyaga.

A. Kati: Az a kérdésem, ez egy korszakra vonatkozik, vagy az egyénekre? Inkább az egyénekre, vagy az egész emberiség fogja ezt élni? Vagy, nem az egész emberiség?

János: Érthető volt a dilemmája a Katinak? Hogy látjátok?

Kata: Mivel azt tanítja, hogy: *Kényszerül az anyag átalakulni, ha te változol*, akkor szükségszerű, hogy az egyén abban a mértékben amilyen mértékben változik, olyan mértékben halad az új világ beteljesülése felé.

Ildikó: Azt mondja, hogy: *Kicsiny lény vagy a teremtésben, mégis az Ő képe*. Tehát az nem fog megváltozni. Mindenki magában hordozza ezt a feladatot.

Márti: Számomra mindenféleképp azt igazolja, hogy a Szellem úr az anyag felett.

János: Csakhogy nem ez volt a kérdés.

Márti: A szellem és az anyag vonatkozásában fogalmaztam ezt meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Tehát, hogy ez az egyén vagy mindenki vonatkozásában jelenik-e meg? Tehát, *az új anyag, a Fényanyag* hogyan jelenik meg.

Kata: Amikor azt tanítja, hogy mindeneket magamhoz vonzok, akkor ez időben nem egyszerre és nem egyforma minőségben fog elindulni és létrejönni. Az új anyag, mint egyfajta szükségszerűség, hogy az anyag elinduljon ezen az úton.

János: Segítség-e az, ha azt mondom, az ember létezésében, tehát nem a világában, a létezésében minden, kivétel nélkül, folyamatként jelenik meg.

A. Kati: Ahogy a Kata mondta, azt akartam kérdezni, hogy azáltal, ha egy ember rá áll erre az útra, az anyagvilág egy kicsit változik?

Kata: Azt mondom erre, *a teremtett szeretetre vágyik, a Teremtő szeretet*. Erre azt fogalmazza meg az angyal, hogy ebben még nincs egyensúly. Hasonlóképpen az előző folyamathoz, itt is az új anyag, a fényanyag indulását nem vesszük észre akár évtizedekig, vagy akár a jelen életünkben sem, de az időben ez meg fog történni először az egyén vonatkozásában a látásmódján, majd az anyag átalakulásán keresztül. Én így látom.

Timi: Én mindenféleképp úgy látom, hogy az egyén szintjéről kell kiindulni, hiszen az egyéni befogadás nélkül, az egyén változása nélkül nem tud elindulni az, hogy valójában ez mennyi emberben történik meg. Ezt nem tudjuk, mi csak arra tudunk törekedni, hogy ezen az úton haladjunk. A másik, hogy ez nem lehet egy kényszeres dolog. Az emberiség történetében látjuk, hogy vallások, kultúrák, társadalmak voltak, ahol néhány ember úgy döntött, hogy ebben hisz és az anyag az Istene. Akkor az volt a kötelező. De egy kívülről jövő kényszer nem változtathat meg embereket. Nem bírom ezt úgy elképzelni, hogy az emberiség egy jó része elindul ebbe az irányba és akkor rájönnek, hogy milyen jópofa ez a fényanyag dolog és akkor most már ez a szabály.

Kata: Nem kívülről befelé.

Timi: Az egyéneknek kell változni.

János: Ahhoz, hogy az új megszülethessen, mi szükséges?

Kata: Meg kell fordulni és befogadni az Istent, a valós Istent, illetve ezt az angyal tanítást.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az a gondom ezzel, hogy nem a témával kapcsolatban fogalmazod meg a válaszod. Nem ez a témánk.

Timi: El kell hagyni a régit.

János: Pontosan. Ahhoz, hogy az új megszülethessen, ahhoz a réginek el kell tűnnie. Mennyire kell eltűnnie?

Timi: Teljesen.

János: Ez az egyénnél képzelhető el, vagy pedig mindenkinél?

A. Kati: Nem mindenkinél.

János: Nekem nincs semmi bajom ezzel, ha az ember ezt a civilizációt elpusztítja, mert olyan sötét, mint a vakond belső zsebe. De ezzel, hogy ez elpusztul, megszűnik, ezzel nem fog megszületni az új.

Timi: Persze, hogy nem.

Kata: Igen, persze, hogy nem.

János: Vajon az angyal tanítás egészét tekintve a 86 – 87 – 88. tanítás az a négy fiatalról szól, vagy mindenkiről szól e? Én ezt úgy olvasom, hogy a négy fiatal az égis fel van magasztalva pontosan azért, hogy vállalták ezt a tanítást, ennek következményeit. Többé-kevésbé valamit megértettek és megvalósítottak belőle. Úgy tűnik, hogy ők az elsők, akik a megváltást megvalósították ezzel a kapcsolattal, ezzel a tanítással és az Életük vállalásával. Most az egyénről van szó. Úgy tűnik, nem képzelhető el az, hogy itt társadalmi méreteken az emberek látásmódja bármilyen mértékben a pozitív irányba változna, nem akár milyen mértékben. Mi ezt hány éve tanuljuk? A társadalom tagjai, akik még azzal vannak elfoglalva, amivel el vannak foglalva, vajon hogyan látnák meg valamilyen mértékben a Fényt? Gondoljatok a vallásokra is. Tehát valóban úgy tűnik, hogy itt az egyénről van szó. Nyilván ez a világ általa is alkotottá válik. Ez a világ általa is teremtetté válik. Ez lesz az új teremtés. Ezt nem az Isten fogja megteremteni, az új világot az embernek kell megteremteni.

A. Kati: Nagyon nagy a feladat.

János: Nagyon lényegre törő volt a kérdésed is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: Köszönöm szépen.

Kata: Említetted, hogy itt a Gittáék megváltották magukat. Én azt gondolom, hogy ebben a földi életükben és feladatukban.

János: Van-e más megváltás?

Kata: Nincs más, de ez is folyamat. Nincs olyan, hogy a következő életünkben már nincs mit megváltani.

János: Nem tudjuk.

A. Kati: Lehet, hogy visszajön segíteni.

János: Nem valószínű, hogy kell idejönni, ez felejtős. Jézus az egy talentumos szolgáról szóló tanításban azt mondja az angyaloknak, *menjetek és dobjátok ki a külső sötétségbe*. Azt tanítja az angyal, hogy a külső sötétség ez a Föld, mert vagy befelé figyelsz és a belső világod van, vagy a külső világ van. Minden emberről valamit elárul az, hogy a belső világára figyel vagy a külső világra figyel. A külső sötétség, az az Istentől elszakított anyagi világ sötétsége, amely ez itt. Ez a vissza kell jönni, ennek kell visszajönni. Aki már befogadta Jézust, azt mondja: *örökéletet adok neki* az is visszajöhet csak nem azért, mert kell, hanem azért, mert választott. Már a Hangban megfogalmazódott az, ha ebben a sötétségben nem lennének olyanok, akik, mint választottak hordozzák a fényemet, nem tartanám létben a világot. Enélkül nincs előrejutás, nincs fejlődés. Haladás ebben a vonatkozásban fából vaskarika, mert a haladás a szakadékba vezet.

Ildikó: Valóban.

Timi: De mégis van ebben a sötétségben valami jó, mert itt lehet Fényt gyűjtani.

János: Igen. Erre mondom én azt, nem az a döntő mi történik veled, hanem az, hogy azt kivel éled meg. Tehát Jézussal vagy anélkül. Amikor a halál elveszti fenyegető súlyát, akkor az ember már csak a Fényt láthatja. Akkor minden mögött az értelmét keresi annak, ami történik, nem pedig a fenyegető mivoltját.

Ez maga az Isten megtapasztalhatósága, amelyben: *Ő EGY, de két keze van: - Súly az egyik - hit a másik. - Az anyag csak a balkézre hallgat, - a szellem csak a*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

jobb kézre. (29.b. Lilivel), ami a játék végén egy SZERETETTEL TELI ölelésben ér össze, mert:

A teremtés vetület. - ANYAGA AZ ISTENI SZERETET. (88.b.)

János: Azt mondja, hogy: *Az anyag csak a bal kézre hallgat.* Nem csodálkozom azon, hogy nekem a bal lábammal van a problémám. Minden tanít valamire ebben a vonatkozásban is.

Deti: Milyen érdekes, hogy azt mondja, *ami a játék végén.*

János: Nem ő mondja, én mondom.

Deti: Jó, akkor nem kell olyan görcsösen venni, ha ez játék.

János: Vajon miért vettem ide a végén bele ezt.

Kata: Csak azzal az önfelelt gyermeki állapottal lehet ezt elérni, ami kinyílik, egyébként nem. Kényszerből, görcsösen, erőltetve nem.

János: Igen, egészen pontosan.

Márti: Játékból.

János: Amikor az ember már az új anyagban, a Fényanyagban létezik, akkor közvetlenül képes megtapasztalni az Isten szeretetét?

Igen.

János: Magától értetődő, mert minden megváltozik, létformát vált, Fény tölti el. Amikor Alexander Eben átment a másvilágra azt mondja, látott fényeket cikázni. Azok angyalok voltak minden további nélkül, mert a Fény létformát ölti fel, ha az a lényege. Tehát az ember útjának is azt mondhatom, hogy az a kibontakozása, az útja, hogy ő is Fénylényé váljon, Fényanyaggá váljék. A Fény jelen esetben micsoda?

Kata: Maga az Isten.

János: A Fény maga az Isten. *A teremtés vetület* ezt hogyan értsük?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Egy mondatot hozzátennék, hogy ez a Fénylény mindig egyre elevenebb, sugárzóbb és meghatározóbb.

János: *A régi teremtés vetület.* Minden, ami van kivetül az Istenből. Kép. Emlékeztek mennyit beszéltünk erről, hogyan kép? Ezért mondhatja az angyal, hogy: *Mindenben lásd meg ŐT.* Ennek a vetületnek az anyaga, az ISTENI SZERETET. A teremtő világban ritkábban formában, itt az ember által sűrűbb formában. Még egy mondatot el fogunk olvasni.

Végső soron az Isten a teremtés végtelen folyamatában az embert, mint szellemi lehetőséget indította az EMBERRÉ válás útjára.

János: FigyeljeteK arra a mondatra, hogy *az Isten a teremtés végtelen folyamatában.* Mire lehet alapozni ezt a kijelentést, hogy végtelen a teremtés.

Kata: Csak el van indítva, van kezdete.

János: Mondja, hogy az új teremtés már előttünk áll és vártaK magára.

János: Fejezzük be ezt a részt.

Ám az, már a kezdetben eltévedt, az önmaga megvalósításának labirintusában. De végül az a saját súlyától vezérelve, az Isten végtelen teljességét gazdagítva fordul vissza, „A Forrás felé”. Ebben az örökké tartó teremtés folyamatában az ISTEN, az EMBER által dicsőíti meg ÖNMAGÁT, A SZERETETE MINDENT FELÜLÍRÓ HATALMÁT.

János: Több mondat van itt, amit meg lehet kérdőjelezni. *Az Isten végtelen teljességét gazdagítva.*

Detti: Azt, ami tökéletes, már nem lehet tovább fokozni.

János: Mit szölktoK hozzá?

Kata: Az emberen keresztül megélt teljességét.

A. Kati: Sokféleséggel gazdagítja.

Detti: Az Isten teljességét szerintem nem lehet gazdagítani, hiszen nincs mit gazdagítani rajta, hiszen benne van, hogy teljes.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: De az Isten nem önmagára mondja, hanem az emberre.

Timi: Ha a végtelent, a teljes tökéletességben nézzük, akkor annak is kell folyamatosan változnia.

Kata: Úgy kezdi a mondatot, hogy *végül a saját súlyától kezdve vezérelve*. Tehát viszonyítja az Isten minőségéhez.

János: Itt fogjuk ezt most abbahagyni és majd vasárnap az örömnépen folytatni. Úgy látom, hogy most is az áll előttünk, hogy azokkal a sztereotípiákkal, amit a teljességről és a végtelenről gondoltunk, bizony-bizony szakítani kell.

Kata: Azt tanítja, hogy: *A ti törvényetek, a teljesség*. Mindenben, amire képes vagy, legyél teljes.

János: Izgalmas lesz. Akkor vasárnap találkozunk és folytatjuk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István